57e jaargang. — No 126. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 22 October 1910

Men schrijft in te Tongeren bij J. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Driemaal per week, 6 fr. per jaar.
Tweemaal » 5 »
Eenmaal » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN. DEN 22 OCTOBER 1910

Een Verlovingsbouquet.

Zij waren sinds eene week verloofd. Elken dag ontmoetten zij elkaar in de groote zaal, waar alle dingen verguld schenen van vreugde en geluk.

Op de tafel, in eene kostbare vaas, stond het verlovingsbouquet.

Terwijl zij praatten, werd er zacht aan de deur geklopt. De meid trad binnen.

— Juffrouw, in den gang staat een man die zeer o gelukkig schijnt. Hij is door eene dame van de Vincentiusvereeniging gezonden en wil u een oogenblik spreken.

— Ik zal naar hem toe gaan antwoordde het jonge meisje.

Zij nam de hand van haar verloofde en zegde met een glimlach :

— Kom, laat ons naar dien armen man gaan.

Het was een kermisreiziger. Toen hij over de brug der rivier, dicht bij de stad, ging, waren de wielen van zijn woonwagen gebroken, en daar hij geen geld had in dit jaargetijde, het was in den winter, was de arme man ten einde raad hoe zijnen weg te vervolgen. Hij vreesde voor zijne jonge vrouw, die bevend de overblijfsels van de omgevallen woning aanschouwde.

Als een waanzinnige was hij weggeloopen om bij de openbare liefdadigheid aan te kloppen.

Met innig droevige stem vertelde hij dit alles. Daarna de oogen opheffend, zag hij hoe het jonge meisje met liefdevollen blik den jonkman aankeek en op zijnen schouder leunde. Eene stem zegde hem dat hij tegenover verloofden stond.

— O, juffrouw ! riep hij uit, red een ongelukkige, heb medelijden met eene jonge vrouw die weldra moeder zal worden ; dat zal een prachtige verlovings bouquet zijn, die u geluk zal brengen.

Bewogen door zoo groote ellende en eenigszins geveld door deze delicate toespelling op haar aanstande huwelijk, glimlachte het jonge meisje tegen den ongelukkigen kermisreiziger.

— Sel u geru t, man, sprak zij ; ziehier, hier kunt gij nieuwe wielen voor kooren.

Dit zeggende, handde zij een blauw brietje uit haar taschje en gaf het den armen man, die diep boog en een « God loone het u, » mompelde, dat de jonge lieden trot door den zoo ernstigen toon, waarop het werd uitgesproken.

Toen zij in den salon waren teruggekeerd, vertelde het meisje het voorgevallene aan hare ouders die hare daad van liefdadigheid goedkeurden, hoewel niet onvoorwaardelijk.

— Er zijn tegenwoordig zooveel lieden, zegden zij, die er een beroep van maken de openbare liefdadigheid te exploiteeren, dat men niet omzichtig genoeg kan zijn bij het geven van almoezen. Men dient er zich zoo mogelijk eerst van te gewissen of het wel goed is ; dit hebt gij nu geheel nagelaten.

Het jonge meisje glimlachte.

— Waar dient het toe, mijne vreugde te bederven ? Indien gij, evenals ik, dien armen man hadt hooren spreken van bouquet en geluk, zoudt gij ook niet dien man met leege handen hebben weggezonden.

— Wel mogelijk, kind, maar gij weet, de voorzichtigheid !

— Ja, de moeder der porceleinkast, dat weet ik, vulde het jonge meisje aan. Welnu, wij zullen aanstonds op bezoek uitgaan, vindt gij dat goed, Bernard ?

De jonge man glimlachte en gaf teeken van instemming.

Sabine was spoedig gereed en ook de moeder was weldra gekleed ; aanstonds togen alle drie op weg om den gevallen wagen op te sporen.

Zij vonden hem inderdaad aan den rand van den weg. Het verhaal van den kermisreiziger was dus waar... Zij traden nader. Op dat oogenblik bevonden zich juist eenige vrouwen daar, die in een levendig gesprek waren gewikkeld. Sabine ondervroeg haar.

— Wat is er ? Er is toch geen ongeluk gebeurd ?

— Neen, juffrouw, antwoordde een harer ; zooeven is in deze arme woning een kind geboren en nu heeft men geen linnen om er het arme kind in te wikkelen.

— Die ongelukkigen ! riepen alle drie.

Op dit oogenblik kwam de kermisreiziger uit den wagen naar zijne weldoeners. Hij bedankte hen nogmaals en verhaalde verlegen zijne armoede.

— Wees onbezorgd, man, zegde toen de moeder. Zooeven heeft mijne dochter u geholpen thans is het mijne beurt. Ik zal aanstonds alles zenden wat gij noodig hebt. Wanneer zal het kind gedoopt worden ?

— Wanneer gij het wilt, mevrouw, antwoordde de kermisreiziger verlegen.

— Goed, dan zullen wij het op morgen middag houden. Is het een jongen of een meisje ?

— Een jongen, mevrouw.

— Wij zullen hem Bernard-Sabin noemen ; ziedaar zijn peter en meter.

Dit zeggende wees zij op de twee verloofden, die glimlachten.

Aldus geschiedde. En toen de pastoor der parochie het water van het H. Doopsel over het hoofd van het kleine kind uitstortte, zag men de jonge verloofde die in het leven toelachte, het arme kermiskind in hare armen houden, een arm kind, dat zij wellicht nooit zou weerzien.

Mietje moet piano spelen.

« Mijn Mietje moet piano leeren » zeide Mevrouw A. en de pianojuffrouw kwam gedurende een geheel jaar twee keeren per week, om Mietje les te geven.

En... Mietje speelde piano.

Wel kon ze geen enkelen toon latsoenlijk zingen, en wanneer ze oefende, klonk in haar ooren de piano precies als kattenmuziek.

Maar mietje rammelde er maar op los.

Dat was zwaar kinderwerk ; veel zwaarder dan wanneer in een arm huis, in een arbeidersgezin, een meisje van haar leeftijd garnalen moest pellen.

Maar mietje was een goed kind. Zij luisterde naar haar moeder, en wist zelf niet waarom.

Zij hoorde alleen, dat dit afschuwelijk pianospel bij een « goede opvoeding » behoort en dat de kinderen van Mevrouw B. 't ook leerden.

Mietje had er spijt van, een kind te zijn en piano te moeten leeren.

De « goede opvoeding » verveelde haar. Liever zou zij buiten met arbeidsters kinderen gespeeld hebben.

Maar kind ! dat gaat niet, wanneer uw moeder een... *mevrouw* is !

Dan moet ge piano spelen, of ge wilt of niet.

Na verloop van een jaar, werd de pianojuffer weggestuurd.

Van dat « domme mensch » had Mietje niets geleerd.

Een gerokt en gehandschoend pianoleeraar kwam.

Maar nog steeds klonk Mietje's pianospel als kattenmuziek.

En nog altijd was in Mietjes oogen pianospelen iets schrikkelijks.

Maar na verloop van drie jaar speelde Mietje al kleine stukjes en na zes jaar rammelde zij « la prière d'une Vierge » !

Mietje kon pianospelen.

Zoo beweerde de moeder.

En... zoo beweerden ook de vriendinnen, dat wil zeggen, wanneer zij bij Mietje en haar moeder waren.

Doch achteraf zeiden ze, dat men uit 't huis zou gaan loopen, als Mietje piano liegen te spelen.

En wat die goede vriendinnen achteraf zeggen, dat is de waarheid.

Het « piano leeren » had aan Mietje het genot van haar jeugd gekost.

Arm kind ! Dwaze ouders !

De Herfstzaaiingen.

Het is vooral in de maanden October en November dat men de herfstgewassen aan den grond toevertrouwt. Het getal hectaren bezaaid in koren, rogge en zomergarst is aanzienlijk.

Men zaait gemiddeld in België 160,000 hectaren tarwe, 250,000 hectaren koorn en 30,000 hectaren zomergarst.

Deze teelten zijn, niet alleen onontbeerlijk in alle exploitaties, maar sinds eenige jaren, dank de daling der prijzen, zijn zij zeer winstgevend. Ook moet men haar alle zorgen toedienen om goede uitslagen te bekomen.

En vooreerst moet de keus van het zaad de aandacht vestigen en men dient niet uit het oog te verliezen dat het gebruik van eene slechte soort van zaad alles doet verloren gaan wat men den grond toevertrouwd heeft, terwijl een goed zaad al deze elementen goede voortbrengselen doet opleveren.

Men kan zeggen dat een der bijzonderste kenteekens van eene slechte teelt, de onverschilligheid is op de hoedanigheid van de zaden. Het zaad moet rijp zijn, goed outwikkeld, zwaar, dik, goed gezuiverd, en geene kiemen van ziekte bevatten. Ten einde den oogst tegen deze laatste ziekten te vrijwaren, moet men een onfeilbaar voorbehoudmiddel gebruiken, namelijk het solferen. Daarom laat men het zaad gedurende 12 tot 15 uren in een oplossing behoudende 1/2 kilo kopersulfaat per 100 kilos water. Na deze indompeling, moet men te opnieuw in een kalkwater laten baden, inhoudend 5 kilos ongebluschte kalk op 100 liters water. Daarna op eenen dorschvloer uitspreiden om te laten droogen en alsdan in de 24 uren zaaien.

De varieteiten van aanbevolene graansoorten zijn zeer talrijk, vooral voor het koren en de rogge.

De keus welke moet gedaan worden zal afhangen van den toestand, van de voorwaarden van den grond en van de manier van te bebouwen. Onder dit oogpunt zal de plaatselijke ondervinding, gedurende verscheidene jaren hernieuwd, altoos de beste gids zijn en zal toelaten menigen misslag te vermijden.

In alle gevallen kunnen de nieuwe uitgekozene varieteiten, bekwaam eenen overvloedigen oogst te leveren, enkel lukken in eenen diepen grond, lijm-, zandachtig, goed gereed gemaakt, zuiver, rijk aan plantaarde en aan elementen die gemakkelijk opgenomen kunnen worden.

Indien de gephosphateerde en potaschhoudende meststoffen niet vroeger toegepast geweest zijn, zal men ze, tijdens de zaaiing onderdelven met eene dosis van 400 kil. superphosphaat en 100 kil. potaschcloruur per hectaar.

Ten einde den groei voor den winter te verhaasten en ten einde sterke planten te vormen geschikt weerstand aan het slechte weder te bieden, zal men den grond eene lichte werkend stikstofhoudende meststof toedienen, zijnde 75 tot 100 kil ammoniaksulfaat per hectaar. Deze stikstofhoudende meststof is de eenige in den herfst aan te raden, omdat zij niet verloren gaat door de regens en omdat hetgeen niet yoor den winter opgenomen wordt, in de lente, tijdens de ontwaking der natuur, dienen zal.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

— MEN SPREEKT voor het oogenblik veel van de SUIKERIJ DER TRAPPISTEN, Vincart en zoon, welke, naar het schijnt, uitstekende koffie geeft.

Ditjes en Datjes.

FIJN GELAPT. — Een boer kwam voor een schoon gebouw en bekeek het aandachtig

« Welk gebouw is dat, mijnheer » ? vroeg hij aan een heer die daar voorbijkwam.

« Dat is een zothuis voor de boeren », zeide het heerschap.

« Al goed, dat het voor de boeren is », antwoordde onze landman, « want moest het voor de stadsmenschen zijn, dan was het zeker veel te klein ».

Onze sinjeur zei niets meer.

⁂ ZACHTE KARAKTERS. — « Ik heb eene meid, die zoo zacht van aard is dat ze nooit kinderen zou slaan ».

« De mijne is nog zachter. Die weigert zelfs de tapijten uit te kloppen ».

⁂ TOEN WIST HIJ HET. — Een rijke boerenzoon, die een meisje, dat hij oprecht lief had, gaarne de groote vraag wilde doen, maar geene woorden bijeen kon rapen om het haar ronduit te zeggen, bedacht een middel om haar te polsen.

« Mieke, kind » zeide hij zenuwachtig, « ik heb mijn leven verzekerd ».

« Zoo, vriend » ! sprak Mieke onverschillig.

« Ja, maar het spijt me dat ik het gedaan heb ».

« Waarom » ?

« Wel, veronderstel dat ik dood ga, waar moet dan dat geld blijven, meent ge » ?

« Wel, aan uw vader natuurlijk ».

« Zeer waar. Maar dat moest niet zijn. Het zou aan mijne vrouw uitbetaald moeten worden ».

« Aan uwe vrouw, en ge hebt er geen » ?

« Dat is het juist. Maar gij zijt een lief meisje, Mieke », zei Piet, « en ik wilde dat gij het geld kreegt ».

« Waarom hebt ge dat niet dadelijk gezegd » ? riep het meisje verheugd.

⁂ KRITIEK GEVAL. — De directeur van een Vlooientheater gaf eene voorstelling voor een Damengezelschap en liet zijn besten acrobaat, Henri, toeren verrichten.

— Henri, spring over dat luciferdoosje, kommandeerde hij.

Henri deed het zeer elegant. — Spring nu meens terug, — luidde het bevel.

Maar Henri sprong op den pols van eene Dame en drong reeds in hare mouw door.

Hoewel eenigszins ontsteld, had zij de tegenwoordigheid van geest, het beestje — wat zij dacht te grijpen — aan den directeur terug te geven.

Deze bekeek het diertje, trok een bedenkelijk gezicht, en zei :

— Pardon, Dame, maar... dat is mijn Henri niet.

⁂ GEVAARLIJK MIDDEL. — Het beste middel tegen buikpijn is ouden, goeden, Cognac...

— Abuus, Mijnheer, abuus... Vroeger had mijn man twee of drie keeren per jaar buikpijn... Maar sedert ik ouden cognac in huis heb, heeft hij er alle dagen last van.

—o— VRAAGT de vieux-système van 't merk « 't Wit Stoopke. » Eischt dit merk en de naam Jacques Neefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIEGE.

— Doctor R. WAUCOMONT
Assistent bij de Universiteit, 110, Rue Paradis, Luik [Guillemins]. — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

—o— Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies, plots genezen door een cachet Gauthier. 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot deapotheek Gauthier, Mechelen.

—o— Doctor SOLÉ, 262, Rue Royale te Brussel. — Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen.
Raadplegingen : Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIANFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

— Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Lustin). — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — Ascenseur. Centrale verwarming. Electrische verlichting.

Damen Dokteur :
Mme DAVIO-VERKOYEN,
Billy-straat, n° 98, Luik [Bonne femme].
Ontvangt van 2 tot 4 uren.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen,
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

ASTHMA
Gij allen die aan het Asthma lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

—o— La Nationale, gevestigd te Parijs in 1830, behandelt alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten.
Meer dan 613 millioen reserve.
Voorname agent : H. JACQUEMINOT, Rue des Eburons 34, Luik.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.
Horlogiën in allen aard met grooten afslag.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN L. Thiriart-Andrien, 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn.
Alle bestellingen worden geleverd in drooge en fijne cigaren. — Telefoon 6195.

—o— Financiënblad, 19, Kruidtuinlaan, Brussel, verschijnt elken Zaterdag, in 20 bladzijden, groot formaat, NOST SLEGHTS Fr. 2,50 PER JAAR, geeft omstandige studiën over waarden aan 't orde van den dag, over economische gebeurtenissen, de ontleeding en beoordeeling van Bilans, een beursoverzicht en de officieele koerslijst van Brussel en Antwerpen, kosteloze financieele inlichtingen en raadgevingen. *Op aanvraag wordt het « Financiënblad » gedurende eene maand kosteloos toegezonden.*

La « Lübeck »
Cie Allemande d'Assurances sur la Vie la plus ancienne Cie par actions d'assurances-vie, *fondée en 1828. Fonds de garantie,* environ *112 Millions. — Conditions et primes exceptionnel. avantageuses. Participation importante aux bénéfices, dividendes progressifs.* Renseignements donnés par les représentants en Belgique. — L'inspection générale pour la Hollande et la Belgique, M. FRIEDRICH LANGEN, directeur partic. à COLOGNE. — Bureaux : Aachenerstrasse, 27.

Dr van SOEST 10, RUE CELESTINES, LIÈGE (PONT D'AVROY)
Gewezen Kliniekoversie aan de Hoogeschool.
Specialiste der ziekten der waterorgenen. Raadpl. 8-9 u., 3-7 u., 's zondags 9-11 u.

Geen Grijs Haar
MEER !!!

« De Nieuwe London »
doet de grijze haren binnen enkele dagen verdwijnen, maakt het haar glanzend en zacht, belet het uitvallen en neemt de pelletjes van het hoofd weg.
Eisscha op den hals :
In flacons van fr. 1,60 en fr. 2,50
Engelsche Baardlinkter aan 2 fr. per flacon
Te koop bij Apothekers
Drogisten, Haarenijders en Reukwinkels
In 't groot : Parfumerie Dr Isle, Stadsdeel (Belgie)

Extract van steenbeschermer
is het eenige vochtwerend middel waarvan de deugdelijkheid schriftelijk wordt gegaranteerd.
Alle soort van metselwerk, oude zoowel als nieuwe gebouwen, dakpannen, cementwerk, zandsteen en houtwerk kan met dit preparaat waterdicht gemaakt worden. De gevels en het bouwmateriaal *veranderen* door deze bewerking *niet van kleur,* doch zoolang het preparaat noch niet droog is, toont de muur iets donkerder. Nieuwe gebouwen direkt bestreken blijven steeds nieuw, terwijl schade en onderhoudskosten, ontstaan door vocht, niet zullen voorkomen.
EXTRACT VAN STEENBESCHERMER is bestand tegen regen, zon en vorst, alsook tegen de inwerking van de sterkste zuren en alkaliën. Alleen door boenen met staaldraadborstel of slijten op den duur kan dit preparaat van den muur verwijderd worden, zoodat de resultaten *zeer duurzaam zijn.*
EXTRACT VAN STEENBESCHERMER is goedgekeurd door de Ministeries van Koloniën en van Marine. Het wordt toegepast aan de verschillende Rijksgebouwen, gebouwen der Genie, der Staatsspoorwegen en H. H. S. M. alsmede aan de meeste gemeentewerken in de bestekken voorgeschreven.
Door de voornaamste Architecten en Bouwkundigen wordt thans EXTRACT VAN STEENBESCHERMER toegepast.
Voor inlichtingen en bestellingen wende men zich tot de *Nederlandsche Steenbeschermerfabriek.*
Algemeen Vertegenwoordiger :
L. ROBELUS, SLACHTERSTRAAT, 11, GENT.

Onderwijsgesticht
E. Vercammen
TE GROBBENDONCK (PROV. ANTWERPEN.)
Lager, Middelbaar en Beroepsonderwijs.
Voorbereiding tot alle examen Volledig handelsonderwijs. De schitterendste uitslagen bekomen in de examen.
Vraagt prospectus.
De Bestuurder : E. VERCAMMEN-VAN MOER.

VERZEKERING
tegen
brand, hagelslag en ongevallen
HOOFDAGENT :
J. DEWALLEF WIJNGAARDSTRAAT. N° 4. TONGEREN. —

J. LHOIST
heelmeester-tandkundige
Piekelpoelstraat, 16, Tongeren.
Gediplomeerd met groote onderscheiding.
Zorgen voor den mond, plombeering, *rechtmaking der slecht geplante tanden* bij de kinderen, aurificatie. Uittrekking en zorgen *zonder* pijn noch gevaar.
Tanden en kunstgebitten van alle stelsels, gewaarborgd en ingezet zonder uittrekking der wortels, herstellingen.
RAADPLEGINGEN : 's morgens van 9 1/2 ure tot 11 1/2 ure. 's maandags en 's dinsdags uitgezonderd.

DE

Bedrogen Erfgenaam

(23e VERVOLG).

Hij ging echter niet naar een restaurant om zich wat te sterken. Hij ging naar de statie waar hij, na een kwartier te hebben gewacht, den trein nam naar Brighton. Deze trein liep langs Falmer, en uit het venster kon M. Faynton de schutting zien van het park, en den opgang van het pad naar de duinen, waar hij zoo dikwijls gewandeld had.

Middelerwijl werd de zitting hervat, en de rechter nam zijne plaats weder in, altijd nog gewapend met het in papier gewikkelde pakje.

Het auditorium reikte weer de halzen en spitste de ooren. Het was niet noodig dat de rechter stilte beval, want de menschen waren inderdaad als muizen.

Een oogenblik later riep de verdediger den eerste getuige ten ontlasting op. Tegelijk haalde hij een plat voorwerp te voorschijn, dat hij had meegebracht, en overhandigde het aan den getuige.

Terwijl de verdediger den eerst opgeroepen getuige het bedoelde voorwerp ter hand stelde, vroeg hij :

— Is dit door uwe firma geleverd ?

— Ja, mijnheer.

— Wie heeft het bij u besteld ?

— M. Morris Ashton.

— Heeft hij het bij u persoonlijk besteld ?

— Ja, mijnheer.

— Gaf hij ook een bijzondere boodschap er bij ?

— Ja. Hij zegde dat de door mevrouw Ashton reeds bestelde buvard moest worden teruggehouden en deze er voor in de plaats moest gezonden worden, op den 24 Juni.

— Dus niet na den 24 Juni ?

— Neen. De orde was dat de buvard op den 24sten moest worden bezorgd.

— Waarom was dat ?

— Dat weet ik niet.

— En had de bezorging op den 24sten Juni plaats ?

— Ja. Het staat in ons boek genoteerd.

Het boek werd gebracht en aan rechter en gezworenen voorgelegd.

De tweede getuige was Mev. Ashton. Zij trad op en glimlachte tegen Morris, de spanning werd nog ademloozer.

Mev. Ashton, gij kwaamt op den 24sten Juni van een bezoek in Londen terug, niet waar ?

— Ja.

— Op welk uur ?

— Tegen elf uur in den morgen.

— Vond gij bij uwe thuiskomt brieven ?

— Ja.

— Ook nog iets anders. ?

— Eenen buvard. Een geschenk van mijn zoon aan mij en op mijn verjaardag.

— Is dit die buvard.

— Ja.

— Wat deedt gij er mee ?

— Ik opende hem en legde hem op mijne schrijftafel in het salon.

— Ik dank u. Meer had ik niet te vragen.

De derde getuige was de hoofdinspecteur Figgis.

— Gij hebt bij Mev. Ashton in Sussex Square eene huiszoeking gedaan ?

— Ja, mijnheer.

— Wat hebt ge daarvan meegenomen ?

— Een blad vloeipapier uit een buvard.

— Was dat hetzelfde blad, dat reeds door u aan het hof werd voorgelegd, met den afdruk van een brief gedateerd van de 12sten Juni ?

— Ja, mijnheer.

— Waar was die buvard ?

— Op de schrijftafel in het salon.

De verdediger opende nu den buvard en legde het uitgescheurde blad weder op zijne plaats.

— Wij hebben hier, zegde hij, den afdruk van een brief, die gedateerd is van den 21sten Juni en geschreven op eenen nieuwen buvard, die eerst op den 24sten Juni uit den winkel ten huize van Mev. Ashton werd bezorgd. Deze brief bedreigde een man, die vermoord werd op den 23sten. En toch werd deze dreigbrief geschreven toen de verslagene reeds dood was.

Na deze opmerking wendde spreker zich weer tot Figgis :

— Gij hebt ook de woning van den verslagene doorzocht en daar deze enveloppe gevonden, met vermoedelijk het handschrift van den beklaagde ?

— Ja, mijnheer.

— Is het deze ?

— Ja, mijnheer.

— Dank u. Dat is genog.

Figgis verliet de getuigenbank. Daarop nam de verdediger twee onbeschreven enveloppen.

— Deze blauwe enveloppe, zegde hij, is van Mev. Ashton's schrijftafel. Deze andere, de witte, is uit de woning van den verslagene. Zij komt geheel overeen met de enveloppe, die, naar vermoed wordt, door den beklaagde geadresseerd en in de woning in kwestie gevonden werd. De gevolgtrekking is, dat beklaagde den op 21 Juni gedagteekendenbrief zou hebben afgedrukt op een vloeiblad, dat eerst op den 24sten Juni in Mev. Ashton's huis aankwam, en dat hij vervolgens naar de woning van den verslagene zou zijn gegaan en den brief in eene enveloppe gestoken hebben.

De vierde getuige was Ernst Smedley, bediende van Mills.

— Ernst Smedley, vroeg de verdediger, is de beklaagde tusschen den 21sten en den 24sten Juni in de woning van uw patroon geweest ?

— Ja, mijnheer. Tweemaal.

— Wat kwam hij daar doen ?

— Hij kwam vragen of M. Mils nog niet terug was.

— Heeft hij er iets geschreven ?

— Neen.

— Hoe weet ge dat ?

— Ik was bij hem in de kamer, en dus zou ik het hebben gezien.

— Kwam er in die dagen ook nog iemand anders in de woning ?

— Ja, mijnheer.

— Wie dan ?

— M. Faynton.

Het gansche hof scheen een diepen zucht te slaken. Toen werd het weer stil.

— Wanneer kwam M. Faynton in de woning ?

— Tegen het middaguur op den 24sten Juni.

— Ging hij ook in de zitkamer van uw patroon ?

— Ja, mijnheer.

— Schreef hij daar iets ?

— Ja, mijnheer.

— Was hij er alleen ?

— Ja, mijnheer.

— Dank u. Het is genoeg.

De vijfde getuigen was Charles Marten, bediende van den beklaagde.

— Gij waart op den 24sten Juni in Mev. Ashton's huis, niet waar ?

— Ja, mijnheer.

— Gij waart er alleen, niet waar ?

— Ja. Mev. Ashton was naar Londen, en Morris uit rijden.

— Kwam er dien morgen ook bezoek ?

— Ja, mijnheer.

— Van wien ?

— Van M. Faynton.

— Ging hij in het salon ?

— Ja, mijnheer.

— Schreef hij daar iets ?

— Ja. Hij schreeft een briefje aan Mev. Ashton, dat hij mij gaf bij het heengaan.

— Gij waart zelf niet in het salon, toen hij dat schreef ?

— Neen, mijnheer.

— Zegde hij iets tegen u, toen hij het huis verliet ?

— Ja.

— Wat dan ?

— Hij zegde mij, dat ik moest zeggen dat hij het briefje aan de deur had afgegeven.

— Maar dat had hij niet gedaan ?

— Neen. Hij had het geschreven in het salon.

— Dank u. Dat is genoeg.

Maar deze getuige werd niet, zooals de vorige, ongeplaagd gelaten. De ambtenaar van 't openbaar ministerie stond op en nam hem onder handen.

— Gij hebt dus aan Mev. Ashton gezegd dat het briefje aan de deur werd afgegeven ?

— Ja, mijnheer.

— En toch wist gij dat dit onwaar was ?

— Ja, mijnheer.

— Om welke reden zegdet gij het dan ?

Marten aarzelde. Hij sloeg zijne oogen neer, was verlegen, keek toen weer op, maar bleef zwijgen.

— Geef antwoord op de vraag.

Marten's oogen ontmoetten die van den beklaagde. Morris glimlachte tegen hem en knikte.

— M. Faynton zegde mij tot tweemaal toe, en heel nadrukkelijk, dat ik dat zeggen moest, bekende nu Marten. Ik ben namelijk vroeger in M. Faynton's dienst geweest — en — hij had mij ontslagen.

(Wordt voortgezet).